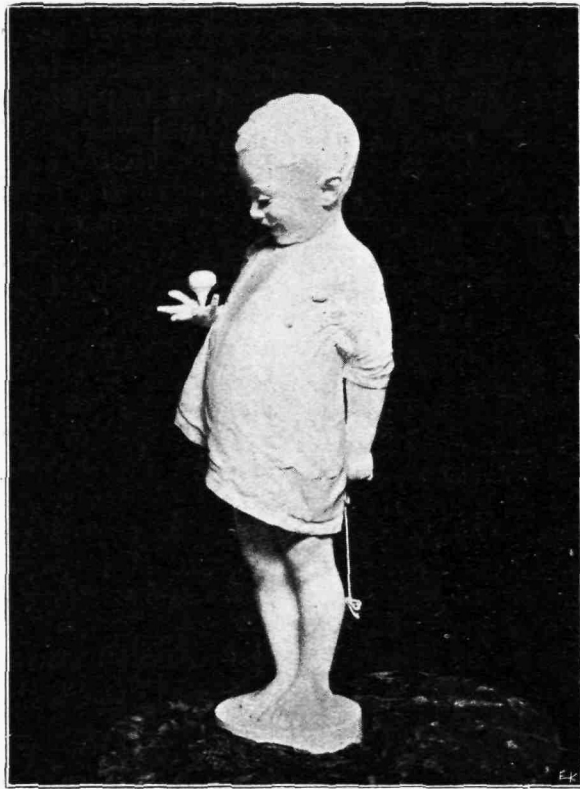

FRANS JORIS

Παιδικὴ ἀπόλαυσις

φωτοτυπία τοῦ Ἑλλ. προϋπολογισμοῦ. — Τελευταία λεπτομέρεια: Σκέπτεται νὰ μάθῃ καὶ ποδήλατον διὰ νὰ μὴ εἶνε ἐκπρόθεσμος εἰς τὰς μετὰ τῶν δεσποινίδων συνεντεύξεις του. . .

Προσποιεῖται πάντοτε ὅτι εἶνε βιαστικός — ἂν καὶ περιπατεῖ πολὺ ἀργά, ὡς ἐκκρεμὲς ὥρολογίου — καὶ ὅτι αἰωνίως ἔχει ἐργασίας. Αἱ δὲ ἐργασίαι του εἶνε αἱ ἐξῆς: Θὰ ἐγερωθῇ τῆς κλίνης τὴν 10 1)2 π. μ. Θὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ Ζαχαράτου, ὅπου θὰ παίξῃ μπιλλιάρδο ἢ θ' ἀναγνώσῃ ἑῷ ξένῳ, ἐφημερίδας, ἐνῶ ἐὰν ᾔτο εὐσυνείδητος θὰ ἐξομολογεῖτο ὅτι πέραν τῶν ἀνωμυιῶν τῆς Γαλλ. γραμματικῆς ἢ σπουδῇ του δὲν ἐφθασε· οὐχ ᾔττον ψελλίζει εὐκαιρίας τυχοῦσης τοῦς τετριμένους χαιρετισμοὺς γαλλιστί, ἐπίσης δὲ γαλλιστί ἔχει τυπώσει καὶ τὰ ἐπισκεπτήριά σου. Ἀφοῦ κοιμηθῇ μετὰ τὸ φαγητόν, ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ὥρας ἔχει ἐσοληψίας μετὸν καθρέπτην του. Ἐπειτα ἐξέρχεται καὶ κράζει τὸν ἀμαξῶν του τὸν ὁποῖον ἔχει διὰ κάθῃ ἐνδεχόμενον μετὸν μῆνα, ὅστις ὅμως μὴν παρατείνεται κατὰ κανόνα εἰς τριμηνίαν καὶ αὐτὴ συμποσοῦται εἰς ἑξάμηνον ὅπερ στρογγυλεῖται εἰς ἔτος. Κάνει τὸν γῦρον τῆς Ἀκροπόλεως χάριν μιᾶς πολυταλάντου δεσποινίδος, τὸν γῦρον τοῦ κήπου διὰ νὰ ἴδῃ ἄλλην, περνᾷ ἀπὸ

δύο-τρὲς συνοικίας περὶ τὰ Ἀνάκτορα, ἀνεβοκατεβαίνει δεκάκις τὴν Δενδροστοιχίαν, τὸ δημοπρατήριον αὐτὸ τῶν βλεμμάτων πρὸς ἄγρην προικὸς καὶ καταλήγει τέλος εἰς τὸ Royal. ἔνθα διὰ τῆς μαγικῆς λέξεως «Γράψε τα», — ἥτις, παρόντος κόσμου, ἀπαγγέλλεται δι' ἀδιοράτου σχεδὸν νεύματος πρὸς τὸ γκαρσόνι — κατορθώνει νὰ καταβροχθίσῃ αὐτὸς καὶ δύο-τρὲς φίλοι του τὰ ὠραιότερα γλυκίσματα, χωρὶς — τὸν ἄθλιον! — ἐν νίκελ νὰ πτερυγίσῃ τοῦ θυλακίου του.

Ἐν τούτοις, κυρίαί μου, δὲν εἶνε ἀνάξιος ὑπολήψεως. Ὁ ἄνθρωπος καταντᾷ νὰ εἶνε πανεπιστήμων. Ἐνεγράφη εἰς τὴν νομικὴν, τῷ ἀρέσει ἡ φιλολογία, καὶ σκέπτεται νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ — ἐὰν δὲν γίνῃ διπλωμάτης. Σήμερον, φαντασθῆτε, θὰ ᾔτο διδάκτωρ, ἐὰν τῷ ἐπέτρεπον νὰ μελετήσῃ αἱ πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατικὴν κοινωνικὴν του σχέσεις· θὰ ᾔτο εὐφυστάτος, ἐὰν ὡς μαθητὴς τοῦ δημοτικῷ σχολείου δὲν ἔκαμνε κατάχρησιν εἰς τὴν μελέτην τῆς. . . Ἱερᾶς ἱστορίας· θὰ ᾔτο τύπος Ἀδωνιδος, ἐὰν ἡ γενναϊδωδὸς φύσις δὲν τὸν ἐπροίκιζε μετὰ μεγαλοπρεπῆ ρῖνα· θὰ ᾔτο τέλος πλούσιος, ἐὰν ὠδηγεῖτο ἐγκαίρως καμμίαν πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἀπαρηγορήτου ἀνεψιοῦ εἰς τὴν ὑστάτην